

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Danilo Di Bernardo

(Υπόθεση C-114/19 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Γενικός διαγωνισμός – Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες – Δυνατότητα της Διοικήσεως να συμπληρώσει την αιτιολογία της περί αποκλεισμού αποφάσεως ενώπιον του δικαστή – Προϋποθέσεις – Εξαιρετικές περιπτώσεις – Έννοια «έλλειψης αιτιολογίας»)

(2020/C 329/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin και G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Danilo Di Bernardo (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, avocats)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 164 της 13.05.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από την S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Υπόθεση C-256/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης – Αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Παραδεκτό – Διατάξεις του εθνικού δικαίου σχετικές με την εσωτερική κατανομή των υποθέσεων δικαστηρίου – Ένδικο βοήθημα – Ερμηνεία αναγκαία για την έκδοση αποφάσεως εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου – Προδήλως अपαράδεκτο)

(2020/C 329/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wien

Προφεύγουσα της κύριας δίκης

S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Παρισταμένων των: Magistrat der Stadt Wien, Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wien (διοικητικό πρωτοδικείο Βιέννης, Αυστρία), με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2019, είναι απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 213 της 24.6.2019.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd Prešov (Σλοβακία) στις 5 Μαΐου 2020 — Prima Banka Slovensko a.s. κατά HD**(Υπόθεση C-192/20)**

(2020/C 329/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Prima Banka Slovensko a.s.

Εφεσίβλητος: HD

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 93/13/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (στο εξής: οδηγία 93/13), και ειδικότερα το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, σε συνδυασμό με την ερμηνεία που δόθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Αυγούστου 2018, Banco Santander (C-96/16 και C-94/17, EU:C:2018:643), έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση, όπως η προστατευτική διάταξη πλαίσιο του άρθρου 54, παράγραφος 1, του Občiansky zákonník (αστικού κώδικα), η οποία δεν επιτρέπει να περιέλθει ο καταναλωτής βάσει συμβατικών ρητρών σε θέση δυσμενέστερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν βάσει διατάξεως νόμου η οποία παρέχει στον πιστωτή, σε περίπτωση υπερημερίας του καταναλωτή ως προς την αποπληρωμή δανείου, τα ακόλουθα δικαιώματα:

- το δικαίωμα του πιστωτή να λάβει τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με επιτόκιο του οποίου το ανώτατο όριο προσδιορίζεται με κυβερνητική πράξη,
- το δικαίωμα του πιστωτή να επιβάλει άλλες κυρώσεις σε βάρος του καταναλωτή, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβούν, μαζί με τους τόκους υπερημερίας, το κύριο ποσό του εισέτι οφειλόμενου κεφαλαίου του δανείου,
- το δικαίωμα αποζημιώσεως του πιστωτή σε περίπτωση που η ζημία την οποία αυτός υπέστη υπερβαίνει το ποσό των τόκων υπερημερίας, και δη το δικαίωμα απεριόριστης αποζημιώσεως του πιστωτή για την αποκατάσταση της πραγματικής ζημίας που υπέστη;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι το υψηλό επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων του καταναλωτή, βάσει του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 2, και του άρθρου 169, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αντιτίθεται στην εκ μέρους του καταναλωτή καταβολή στον πιστωτή, λόγω μη εμπρόθεσμης εκπληρώσεως των συμβατικών υποχρεώσεών του, ενός κατ' αποκοπήν ποσού για την κάλυψη των εξόδων του αντί της καταβολής του ισόποσου της ζημίας που πράγματι υπέστη ο πιστωτής, ακόμη και όταν το πραγματικό ύψος της ζημίας είναι μικρότερο του κατ' αποκοπήν ποσού των εξόδων;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).